

man ellers vil sætte det i Værk. Det er fristende, det indrømmer jeg, og deri kan der ogsaa ligge nogen Undskyldning. Hvorvidt nu en Forandring i denne Henseende kan foregaa, hvorvidt det f. Ex. ogsaa vil vise sig regnskabsmæssigt og i og for sig forstændigt at føre Revisionen, ikke den rene, specielt administrative Revision, men den hovedsagelig konstitutionelle Revision bort fra Jernbanernes Hovedbestyrelse, skal jeg selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa. Det ligger jo nærmere til Bedømmelse. Jeg tror ikke, det kan beholde den Ordning, det hidtil har haft, hvis det skal gaa over under konstitutionelle Former. Men Et vil jeg gjerne gjøre opmærksom paa, som hænger sammen med dette Lovforslag. Det hænger sammen med dette Lovforslag at faae konfirmeret en Indretning, som det provisoriske Ministerium har dannet paa egen Haand, nemlig det saakaldte Jernbaneraad med sine Reiser og 10 Kr. Diæter om Dagen osv., en Slags Overrigsdag paa Jernbanevæsenets Omraade. Jeg vil haabe, at det vil kunne lykkes det høie Thing at indgaa denne Konfirmation af dette provisoriske Raad, og jeg tror nu for Resten ogsaa, at det er overordentlig lidt stiftet til at udfylde de Forventninger, som Mange maatte have næret til det. De Anter, der bleve fremsatte f. Ex. mod de jydskke Medlemmer af dette Jernbaneraad i Hjør, vare vistnok overordentlig begrundede. En udarbejdet Plan, f. Ex. en Fartplan og deslige fra Sagkyndige i alle Detailler forelægges — det kan være med kortere eller længere Varjel og ofte med kort Varjel — for Lægfolk i disse Forhold. De komme til Stede, og Formanden i Raadet, der er Medlem af dette Thing, og enkelte andre kjøbenhavnske Medlemmer, der ved deres Uddannelse have lettere ved at sætte sig ind i det, ere klare over det. Men de Andre, de maa tages med Storm; hvis der rores ved dette eller hint, saa strider det mod dette eller hint: Toget fra Frederikshavn til Vandrup laa under det høie provisoriske Jernbaneraad, og bag dette søgte saa Jernbaneadministrationen en Støtte. Saaledes har det efter min Formening kun været et Skjærnbrædt for, hvad man ikke ønskede fra Befolkningen og, naar vi komme ind paa det her, heller ikke fra vor Side, og et uansvarligt Skjærnbrædt. Nei, det tror jeg nok, at Jernbanebestyrelsen maa indrettes saaledes, at alle, der udenfor Rigsdagen have dermed at gjøre, bære Ansvar for den Minister, som burde være ansvarlig for os. Enhver Ordning af Jernbanebestyrelsen, som gaar udenfor dette, tror jeg absolut er forfæstelig.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Ytringer. Jeg skal kun sige, at jeg i høi Grad ønsker dette Forslag fremmet og endelig vedtaget her i Folkethinget, fordi jeg vilde sætte stor Pris paa at komme til en nærmere Samvirkelse med Rigsdagen paa Jernbanevæsenets Omraade, og det ærede Medlem erklærede, at det vilde kunde opnåas gjennem dette Lovforslag. Det ærede Medlem nævnte Jernbaneraadet, og jeg maa da tillade mig at sige, at det har vist sig som en meget nyttig Institution. Den afdøde Generaldirektør, som det ærede Medlem omtalte paa en Maade, jeg forøvrigt paastjønner, satte megen Pris paa det, dog, det skal jeg indrømme det ærede Medlem, ikke saa meget paa Grund af Fartplanerne, thi med Hensyn hertil har det ærede Medlem og Andre Ret; naar de sige, at det er vanskeligt for en saadan Forsamling just at bedømme Fartplaner i deres Details og gjøre Forandringer deri; men der er et andet Punkt, paa hvilket Jernbaneraadet virker heldigt og kan gjøre det, og det er ved Tarifsættelserne, særlig for Godssets Vedkommende. Der trænger man i høi Grad til Raad i den Retning, som Raadet kan give. Det ærede Medlem betegnede Jernbaneraadet som en Overrigsdag, men det maa jeg sætte et notabene ved; naar det skulde være Noget, maatte det være som Underrigsdag, men det er selvfølgelig ingen af Delene, det ligger jo i Navnet: „Jernbaneraad“. En Udvikling af Forholdene ved Kjøbenhavn er ganske nødvendig, men medens jeg angaaende Rystbanen har sagt, at jeg sølte mig overbevist om at kunne faae det frem i denne Samling, tør jeg ikke sige, om det kan gjøres for de kjøbenhavnske Jernbaneforholds Vedkommende, thi der staar jo Forslaget i en delvis Forbindelse ogsaa med Frihavns spørgsmaalet, og en Del maa da komme frem, naar Frihavns spørgsmaalet kommer frem, og det skulde ogsaa komme i denne Samling. Jeg maa maasse benytte Leiligheden til at fuldstændiggjøre en Udtalelse ved Finantslovens Behandling overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts Ben Valgtreds (Kjengel), der var kommen til den underlige Opfattelse, at jeg ikke ønskede at give Oplysninger om Arbejdslønnen. Det ærede Medlem maa ikke forlange, at en Minister udenad og overhovedet til enhver Tid skal kunne svare paa Stedet og saaledes blandt Andet paa Spørgsmaalet om Skovarbejdernes Løn, idet det jo som oftest er Noget, der afgjøres ved Alford efter Egnens Priser og ikke af Judenrigsministeren.